

Vem vill spara 1.150 kr?

□ □ □ Den tidning Ni nu håller i handen är inte SSF:s årsbok (om det nu var någon som trodde det). Det är istället nr 3 av Den skällande fågelhunden — tyvärr några veckor försenad p. g. a. redaktionella orsaker.

□ □ □ Med denna tidning följer också ett inbetalningskort på medlemsavgiften 35 kr. Och det är inte bara kassören Åke Andersson som kastar hatten i skyn om Ni använder det. Vi är över 500 medlemmar i SSF nu och om Åke skulle skicka medlemskortet per postförskott fick vi punga ut med 2:30 kr i porto — för varje medlem!

Det är lätt att räkna ut hur mycket vi sparar på det här sättet.

Och årsboken — den kommer i mars och innehåller bl. a. fullständiga utställningsresultat från 1973.

REDAKTÖREN

Nr 3

1973/74

Den skällande fågelhunden

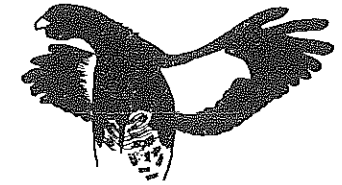

Den skällande fågelhunden

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR

Nr 3 1973/74.

När detta skrives/läses är höstens jakt tillända. Det har allmänt talats om ett gott skogsfågelår. Kullarna har gått fram bra — jägarna tagit för sig. Men det har också höjts röster, få men starka, som talat om ett dåligt fågelår. Fågeltomma marker. Jämmer och elände.

Förslag om totalförbud har förts fram i en norrbottenstidning.

Till oss som har fågeljakten som hobby är det en uppmaning att agera. Inte bara för att försvara vår hobby utan för att det är vi, som grupp, som har de största möjligheterna att följa förändringarna i skogsfågelstammarna. Hundarna är vårt hjälpmedel.

Och de som söker fågel med hund och är villiga att kliva av de upptrampade skogsstigarna vet också att det finns fågel, att stammen fluktuerar, att det varit ett bra år i år och att det inte är jakten som bestämmer hur nästa år skall bli.

"Ojämn fågeltillgång" är det sämsta betyg som någon provmark fått under höstens jaktprov. Det gick till Arvidsjaur's allmänningssmarker, totalfridlysta sedan många år. . .

Tar vi inte bladet från munnen utan mjäkar med i domedagsprofeternas trams kan det gå oss verkligt illa. Kontorskillarna i Stockholm är snara att skrida till verket när det gäller förbud mot jakt.

Och vår hobby är redan tillräckligt beskuren av älgjägare, som tagit som mål att rycka förhöstjakten ifrån oss.

BERNT KARLSSON

INNEHÅLL

- Ledare.
- De nya provreglerna med kommentarer.
- Skallkuntävlingen
- Hunden över gränsen.
- Resultat från höstens jaktprov.

OMSLAGSBILDEN

Skallkung 1973 S 28609/64 Raija med ägaren Kurt Öhlund, Tväråsel.
Foto: Ingvar Norberg, Arvidsjaur.

Redaktör: Bernt Karlsson, PI 6344,
Medle, 931 00 Skellefteå,
tel. 0910/701 85.

Redaktionskommitté: Redaktören jämte Bo Pålsson, Tving, tel. 0455/
304 30 och Johnny Niva, Gällivare,
tel. 0970/121 83.

Ansvarig utgivare: Egon Grubbström,
Övertorneå, tel. 0927/102 64.

Den skällande fågelhunden utkommer med tre nummer per år inklusive årsbok. Prenumeration ingår i medlemskap i SSF 35 kr/år.

Här är de nya provreglerna. Läs dem – och kommentarerna

nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt

BESTÄMMELSER FÖR BRUKSPROV MED SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR

§ 1. Ändamål

Provets ändamål är att under jägarmässiga former bedöma hundarnas jaktegenskaper till gagn för avel och jaktvård.

§ 2. Organisation och godkännande

Prov skall till tid och plats vara godkänt av Svenska Kennelklubben (SKK) och vid detsamma skall tjänstgöra av SKK godkända provledare och domare. För provets riktiga anordnande och genomförande svarar den arrangerande lokalklubben. Denna har att utse provledare och domare, vilka tillsammans utgör kollegium, som fastställer tilldelat pris och poäng.

§ 3. Rätt att delta

Rätt att delta äger hund tillhörig medlem i till Specialklubben för skällande fågelhundar (SSF) ansluten lokalclubb eller motsvarande utländsk klubb, under förutsättning att hunden

- a) tilldelats pris på av SKK godkänd utställning;
- b) är frisk och icke aggressiv mot folk eller tamdjur;
- c) i fråga om tik icke är löpsk;
- d) anmälts till deltagande enligt av arrangerande lokalclubb utfärdade föreskrifter. Driver hund ren vid prov inom renbeteslanden uteslutes den omedelbart från provet.

§ 4. Hundägarens ansvar

För skada, som hund kan åsamka, svarar dess ägare enligt gällande lag om vård och tillsyn över hundar.

§ 5. Klassindelning

Hund provas dels i öppen klass, dels i elitklass. För deltagande i elitklass krävs att hund erhållit 1:a pris i öppen klass.

§ 6. Bedömning

- a) Provmarkernas fördelning och startordningen avgöres genom lottning. Vid svåra förhållanden, skare och liknande, skall provet flyttas till lämpligare områden.
- b) Skjutvapen får medföras, men användas endast enligt domarens anvisningar.
- c) I öppen klass provas varje hund under minst två, men högst fyra timmar. Efter två timmar äger domaren rätt att avbryta provet, när domaren anser sig ha fått tillräckliga grunder för sin bedömning.
I elitklass provas varje hund under exakt tre timmar. Om man under denna tid icke funnit minst två fåglar, som hunden haft möjlighet att få skall på, ges hunden ytterligare en och en halv timmes extra provtid. Omständigheterna härvidlag skall av domaren noga redovisas för provledaren.
- d) I elitklass får dock provet fortsätta utöver fastställda tre respektive fyra och en halv timmar för den händelse hunden har fågelkontakt. Provet avbrytes i sådant fall, då hunden förlorar kontakt med fågeln.
- e) Såsom provobjekt räknas tjäder, orre, järpe och fasan. I elitklass är dock tjäder och orre obligatoriska, såvida provet icke utlysts såsom gällande för fasan.

nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt

- f) Vid beräkningen av antalet konstaterade fåglar gäller att fågelkull eller flock räknas som högst tre fåglar.
- g) Inom provområdet äger hundföraren rätt att bestämma vilka delar som skall avsökas.
- h) Bedömningen skall grunda sig på de prestationer domaren med säkerhet kunnat iakttaga under provet.
- i) Domaren skall, då hunden enligt domarens bedömning begär ett klart fel, upplysa hundföraren härom så snart kan ske efter felets begående.
- j) Domaren får icke döma hund, som domaren varit ägare till eller tränat de närmaste sex månaderna före provdagen. Provledaren får icke starta hund vid det prov där provledaren tjänstgör.

§ 7. Bedömningsgrunder

Vid bedömning skall hänsyn tagas till följande:

A. Förtjänster:

- 1. Sök.
- 2. Förmåga att finna fågel.
- 3. Skallets art och hörbarhet.
- 4. Förmåga att under skallgivning kvarhålla fågel.
- 5. Markering av fågel.
- 6. Förföljande av fågel.
- 7. Förnyat skall.
- 8. Lydnad och samarbete.

B. Fel:

- 1. Överkänslighet.
- 2. Falskt skall.
- 3. Lämmande av skall.
- 4. Skall eller drev på annat vilt eller tamdjur.
- 5. Bristande intresse och uthållighet.

§ 8. Sök

Ett utmärkt sök skall vara snabbt, energiskt och målmedvetet samt utföras i god kontakt med föraren. I normal terräng och under normala förhållanden är 5–10 minuters söktider lämpliga. Ett rotande sök är mindre bra.

§ 9. Förmåga att finna fågel

En överlägsen förmåga att finna fågel skall anses föreligga, då hunden får skall på de flesta av de konstaterade fåglarna inom området, oavsett om de suttit i träd eller på marken.

Hunden skall anses ha funnit fågel endast om den får skall på denna.

§ 10. Skallets art och hörbarhet

Ett fullgott skall är tätt och utan onödiga avbrott samt har god hörbarhet.

För att bedöma skallgivningen som berömvärd, måste skallet vara fullgott och pågå i minst en minut (exempel: 1+0 enligt § 22).

§ 11. Förmåga att under skallgivning kvarhålla fågel

Om momentet i öppen klass skall kunna bedömas som berömvärd, måste hunden under skallgivning och med berömvärd markering kunna kvarhålla fågeln under minst fyra minuter.

Ett kvarhållande under skallgivning och med minst nöjaktig markering under minst två minuter bedöms såsom nöjaktigt.

Om momentet i elitklass skall kunna bedömas som berömvärd, måste hunden under skallgivning och med berömvärd markering kunna kvarhålla fågeln under minst åtta minuter.

Ett kvarhållande under skallgivning och med minst nöjaktig markering under minst fyra minuter bedöms såsom nöjaktigt.

§ 12. Markering av fågel

För att markering skall räknas som berömvärd, måste hunden skälla mot träd, där fågeln sitter, samt ibland rikta blicken mot fågelns sittplats, så att domaren kan avgöra på vilken höjd fågeln sitter. Osäker markering räknas som nöjaktig. Markeringen räknas som icke nöjaktig, om domaren inte med ledning av markeringen kan avgöra i vilket träd fågeln sitter.

§ 13. Förföljande av fågel

Förföljandet skall vara snabbt och energiskt. Bedömningen skall enbart inriktas på från träd lättande fågel. Om förföljandet dessutom utsträcker sig över 200 meter eller pågår minst 2 minuter, skall detta räknas som berömvärd. Ett förföljande över 100 meter eller under minst en minut räknas som nöjaktigt. Vid förföljande, som inte leder till förnyat skall, får endast tiden tas i beaktande. Vid förföljande, som leder till förnyat skall, får endast sträckan mellan skallträden tas i beaktande.

§ 14. Förnyat skall

Ett förnyat skall inträffar då fågeln flyger från ståndskalet, hunden förföljer den och omedelbart får ett nytt skall på samma fågel. Som berömvärd förnyat skall räknas då fågeln flugit utom synhåll minst 200 meter och hunden omedelbart får nytt skall på den. Måste hunden använda längre tid, innan den får nytt skall, bedömes det som nöjaktigt. När man bedömer tiden mellan det ursprungliga skallet och det förnyade, skall hänsyn tagas till vilken sträcka fågeln flugit samt terrängens beskaffenhet. Övriga fall av förnyat skall bedömes som nöjaktiga.

§ 15. Lydnad och samarbete

Hundens lydnad skall prövas genom att föraren på domarens order kallar in hunden och visar att den låter sig kopplas. Hunden skall hålla god kontakt och visa prov på samarbete genom att söka i terrängavsnitt, där föraren går fram samt vid behov låta sig dirigeras. Hunden får icke utan godtagbar anledning släppa kontakten med föraren, söka sig till bebyggelse eller bil, eller uppsöka och jaga i annan mark.

§ 16. Överkänslighet

Som överkänslighet räknas:

- Om hunden vid söket ihållande skäller på fågelns spår.
- Om hunden förföljer fågeln under skallgivning en sträcka längre än ca 50 meter.
- Om hunden återvänder till uppflogsplatsen och ger skall under längre tid än 30 sekunder.
- Om hunden avger skall eller skaliserier, utan att godtagbar orsak härtill kan konstateras. Därvid skall hunden bestraffas med felpoäng i förhållande till felets omfattning och karaktär.

Fel enligt a, b, c bestraffas med en felpoäng per gång. Avbryter hundföraren en felaktig skallgivning bestraffas likväl denna med en felpoäng.

§ 17. Falskt skall

Ett falskt skall föreligger, då hunden under längre tid än en minut ger skall mot träd, där ingen fågel finns. Man måste noggrant skilja mellan falskt skall och felmarkering. Normalt är det fråga om felmarkering, när fågel påträffas i de angränsande träden upptill trettio meter från skallplatsen. Hunden bestraffas med en felpoäng för varje falskt skall. Om hunden återvänder till platsen för ett tidigare falskt skall, som avbrutits av föraren, räknas det som ett nytt falskt skall.

§ 18. Lämnande av skall

Det är ett klart fel, om hunden lämnar ett konstaterat ståndskalet, medan fågeln kvarsitter i trädet — oavsett orsakerna härtill. Om den vid ståndskalet på flock byter fågel räknas dock icke detta som fel. Om hunden tillfälligt lämnar skallet, bestraffas den med en felpoäng och med tre felpoäng om den definitivt lämnar ståndskalet.

§ 19. Skall eller drev på annat vilt eller tamdjur

Under förutsättning att hunden på förarens order eller tecken villigt avbryter pågående ståndskalet eller drev, eller ger ståndskalet under högst en minut, eller driver under högst tre minuter skall den icke bestraffas. Uppfyller hunden inte dessa fordringar, bestraffas den med en felpoäng per gång. Vid grövre fel bestraffas den strängare. Arbeten över trettio minuter med annat vilt eller tamdjur bestraffas med minst fem felpoäng och vid arbeten över en timme uteslutes hunden från provet.

§ 20. Bristande intresse och uthållighet

Om hunden vägrar att söka eller ödslar tid och krafter på oväsentliga ting, så att provet blir lidande därav, skall den tilldelas felpoäng. Hunden får ej under provet visa sig arbetsovillig eller trött. Vid fastställande av felets storlek bör väderleken, terrängen och underlaget noga baktas. Vid långvarig och utpräglad vägran att arbeta skall hunden tilldelas högsta felpoäng.

§ 21. Prissättning i öppen klass

I öppen klass sker i första hand en bedömning av hundens jaktanlag.

Följande priser utdelas:

- 1:a pris = mycket goda jaktanlag
- 2:a pris = goda jaktanlag
- 3:e pris = godtagbara jaktanlag

För prissättningen gäller, att hunden skall ha bedömts i samtliga bedömningsmoment enligt § 7 A med undantag för punkt 7 (förnyat skall).

§ 22. Poäng- och prissättning i elitklass

Följande poängsättning tillämpas för den genomsnittliga betygsättningen för moment 1—8:

Överlägsen prestation	10 poäng
Utmärkt	9 "
Mycket god	8 "
God	7 "
Godtagbar	5—6 "
Mindre godtagbar	1—4 "
Udermålig	0 "

Under provets gång konstaterade fel skall bestraffas enbart med felpoäng enligt B.

OBS! Bli medlem genom att skicka in 35:— kronor på klubbens postgiro.

Ange på talongen namnet på "värvaren" och medlemskap.

nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt

För moment 2—7 enligt § 7, A, tillämpas följande minimitabell, där poängen avläses mot antalet konstaterade fåglar och prestation för de olika momenten. Två nöjaktiga arbetsmoment motsvarar ett berömvärt.

Antal konstaterade fåglar	Antal berömvärda och nöjaktiga arbeten (åtskilda av plustecken) enl. mom. 2—7.								
	1—3	4	5	6	7	8	9	10	
1—4	0+1	0+1	0+1	1	1+1	2	3	4	
5—6	0+1	0+1	1	1+1	2	2+1	4	5	
7—8	0+1	1	1+1	2	2+1	3	4+1	6	
9—10	0+1	1	2	2+1	3	3+1	5	7	
11—13	0+1	1+1	2+1	3	3+1	4	6	8	
14—16	0+1	2	3	3+1	4	5	7	9	
17—19	1	2	3	4	5	6	8	10	
20—22	1	2	4	5	6	7	9	11	
23—25	1	2	4	5	6	8	10	12	
26—28	1	3	5	6	7	9	11	13	
29—31	1	3	5	6	8	10	12	14	
32—	1	3	5	7	9	11	13	15	

Följande poängsättning tillämpas:

A. Förtjänstpoäng	Poäng	Koefficient	Max.poäng
1. Sök	0—10	x 1	= 10
2. Förmåga att finna fågel	0—10	x 2*	= 20
3. Skallets art och hörbarhet	0—10	x 1	= 10
4. Förmåga att under skallgivning kvarhålla fågel	0—10	x 1	= 10
5. Markering av fågel	0—10	x 1	= 10
6. Förföljande av fågel	0—10	x 2*	= 20
7. Förnyat skall	0—10	x 1	= 10
8. Lydnad och samarbete	0—10	x 1	= 10

B. Felpoäng	Högsta antal förtjänstpoäng:	Poäng	Koefficient	Max.poäng
1. Överkänslighet	100	0—10	x 1	= 10
2. Falskt skall		0—10	x 1	= 10
3. Lämnande av skall		0—10	x 1	= 10
4. Skall eller drev på annat vilt eller tamdjur		0—10	x 1	= 10
5. Bristande intresse och uthållighet		0—10	x 1	= 10

Högsta antal felpoäng: 50

Pris: Första pris = 75 poäng.
Andra pris = 60 poäng.
Tredje pris = 45 poäng.

* Vid poängsättning av arbete på fasan är koefficienten 1.

§ 23. Domarens ålgganden

Det åligger domaren att följa de föreskrifter som utfärdas för uppdragets fullgörande, samt de anvisningar som lämnas av provledaren.

Domaren leder provgruppen och skall vid bedömningen taga hänsyn endast till det domaren själv iakttagit.

Önskemål, som framföres av hundförare, må i möjligaste mån tillgodoses — dock endast under förutsättning, att de icke strider mot provbestämmelserna, eller för övrigt är oskälige.

nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt

§ 24. Bedömningskort

Domaren för under provet bedömningskort (anteckningar), där han noggrannt antecknar följande:

- Tidpunkterna för provets början och slut.
- Samtliga händelser med tidsangivelser, som kan påverka poängsättningen, varvid under fågelarbete särskilt skall protokollföras:
 - Skallgivningen.
 - Förmågan att under skallgivning kvarhålla fågel.
 - Markeringen.
 - Förföljandet.
 - Omständigheterna vid förnyat skall.
 - Tidpunkterna för ståndskallets början och slut, vilka understrykes.
- Uppgifter om sök med intervaller samt om lydnad och samarbete varvid beskrivning och bedömning sker med betyg enligt § 22.

§ 25. Protokoll

Domaren skall vid för varje provdag fastställd tidpunkt ha överfört samtliga uppgifter från bedömningskortet till fastställt provprotokoll (blankett), som överlämnas till provledaren.

§ 26. Provledarens ålgganden

Provledaren skall övervaka att provbestämmelserna noggrant efterföljas och skall vidtaga alla erforderliga åtgärder för att bedömningen skall bli så enhetlig och riktig som möjligt.

Provledaren skall vidare:

- före provet kalla samman tjänstgörande domare för genomgång av bestämmelserna och lämna andra nödiga instruktioner;
- fördela domare, aspiranter och elever på provområden samt verkställa lottning;
- tillse att hundarna blir slutbedömda enligt bestämmelserna;
- i samråd med domare och kollegium granska protokollen, överföra prestationerna till provledarprotokoll (sammansättningsblankett), föreslå poäng och pris samt upprätta sammandrag (prislista) över uppnådda resultat;
- inom två veckor till lokalklubben inlämna samtliga provprotokoll, provledarprotokoll, prislista samt en skriftlig redogörelse över provet;
- till lokalklubben lämna utlåtande om vid provet tjänstgörande domaraspiranter och -elever.

§ 27. Kollegium

Domarkollegiet, som skall bestå av provledaren och övriga i provet deltagande domare, sammankallas av provledaren om möjligt efter avslutad provdag, dock senast fjorton dagar efter sista provdagen. Vid provet tjänstgörande domarelever och -aspiranter skall närvara vid kollegiet och där redovisa sin bedömning före provledarens föredragning.

Det tillkommer kollegiet att på provledarens förslag fastställa den poäng och det pris hunden skall tilldelas.

§ 28. Protest

Protest mot tekniskt fel eller mot tävlingsarrangemang, som kan vara av beskaffenhet att förändra en hunds normala prestation, kan anföras och skall senast inom sex dagar efter provdagen skriftligen inlämnas till provledaren.

Protest mot kollegiebeslut kan anföras och skall skriftligen vara arrangerande lokalklubb tillhanda senast åtta dagar efter delgivningen av kollegiets beslut.

Protest skall åtföljas av 50:— kronor, vilket belopp återbetalas om protesten godkännes.

Överklagande av lokalklubbs beslut i anledning av protest må fullföljas hos Specialklubben för skällande fågehundar — SSF.

Kommentar 1:

AV RUNE SAMUELSSON

»Ledande genetiker skulle valt vår målsättning»

Provreglerna och jaktproven är ett kärt debattämne för de som engagerar sig för en hundsport och dess framtid. Utan detta — t. o. m. ibland överhettade — intresse vore hundsporten betydligt fattigare. Det gamla ordspråket "det hjärtat är fullt av, talar munnen om" har även inom vår grupp full täckning, vilket är gott och väl och bör registreras som ett förhoppningsfullt friskhetstecken. Om alla samtidigt vore införstådda och eniga om målsättningarna, skulle destruktiva irritationer och djupare meningsmotsättningar vara onödiga. Intresset och de välment insatserna kunde då bättre kanaliseras mot gemensamma och fruktbara mål.

PROVENS MÅLSÄTTNING

Inom SSF har man klart och entydigt uttalat som målsättning i jaktliga avseenden en idealhund, som ligger klart över de bästa av våra nutida hundar. Det är ett ambitiöst program mot allt bättre hundar. Den måttstock vi har i form av våra provregler, är kapabel att mäta varje prestation, som våra topphundar kan göra. Endast 10—15 % av rasen har teoretiska chanser att göra resultat över 75 poäng, oavsett hur många gånger de provas. Verkligheten säger att mindre än 10 % kan passera gränsen. Som regelmakare anser jag reglerna vara helt i enlighet med de förutsättningar vår klubb haft — och kanske har även idag — om målsättningen. Vi har ett mätinstrument, som kan ge oss de nödvändiga informationerna i jaktligt avseende om våra avelshundar.

Men man kunde också ha valt en annan väg och andra målsättningar. Reglerna hade kunnat anpassas efter de hundar vi har idag och tävlingsandan hade kunnat ges företräde framför den långsiktiga avelsplaneringen — i likhet med t. ex. den finska provningsordningen. Det är lätt att statistiskt bestämma sig för att t. ex. 50 % av de tävlande hundarna efter fem prov bör ha fått 1:a pris, eller t. o. m. att rasens flertal uppnår samma resultat — med andra ord mera "show-business" över vår verksamhet.

De ledande genetiker skulle med största sannolikhet förorda den målsättning som vi valt.

DOMARUTBILDNINGEN

SSF beslutade om en riksomfattande utbildning av domare, aspiranter och elever. Kurserna har besökts av flertalet av årets tjänstgörande domare. Andan var positiv och viljan att göra enhetliga bedömningar var klart uttalad. Lojaliteten mot den gemensamma målsättningen är nästan utan undantag påfallande. Därmed finns mycket stora utsikter att få en enhetlig domarkår. Men reglerna är summariska och därmed inte alltid lätta att förstå och de kommentarer vi har är föråldrade och saknar tillräcklig täckning över tänkbara situationer. Dessa måste utarbetas omsorgsfullare. Ätminstone provledarna bör årligen samlas till konferenser för att därigenom befrämja och möjliggöra den enhetliga bedömningen. Många är rutinerade och uttalanden som "nu är det jag som bestämmer hur reglerna skall tolkas" eller "jag har inte godkänt den eller den tolkningen" måste uppfattas som olycksfall i arbetet och tillskrivas den bristande utbildningen och informationen.

Årets provverksamhet ger klara belägg om att vi i de personer, som är våra domare, har en mot provanda, -reglerna och -kommentarerna lojal och ansvarskännande domarkår. Med bättre samstämmighet i målsättningsfrågan kan lojaliteten ytterligare förstärkas. Allt detta ger förhoppningar om en stabilare framtida provverksamhet och om en avel som styrs mot allt bättre hundar.

1973 ÅRS PROV

Nyheten i år var i första hand tillkomsten av den öppna klassen. Målsättningen var att bedöma speciellt yngre hundars jaktanlag på i stort sett skönsmåssliga grunder. Men det utarbetades dock relativt klara tolkningsanvisningar. Om det gällit att enbart prova hundarna på tjäder och orre, skulle bedömningen ha kunnat bli synnerligen tillfredsställande. Men järpen kom in i bilden som en störande faktor. Den liberala tolkning vi har om bl. a. av ett tillfälligt förföljande kan vid järparbeten bli oförtjänt välpremierade. Med en del tolkningar som gjordes, blev det möjligt att få 1:a pris med endast ett två minuters järparbete om hunden hittade dessutom två till och förföljde dessa — oavsett om det totala järpantalet under provomgången var några tiotal. Här finns plats för bättre anvisningar och större samstämmighet till reglerna. Om det är fråga om arbeten på enbart järpe och/eller fasan, måste fågelantalet räknas och i enlighet med provreglerna måste en 1:a pristagare få berömvärda arbeten tillsammans med eventuella kompensationer på ca 1/3 av antalet konstaterade fåglar.

De ändringar som gjordes i elitklassen, var att momentet "uppförande vid skallgivning" utbyttes mot "förmåga att under skallgivning kvarhålla fågel". Ur domarsynpunkt blev bedömningen lättare och i enlighet med förväntningarna satt fåglarna betydligt tryggare i år än någonsin tidigare. Ståndskall på åtta minuter eller längre var relativt vanliga. Tidigare är inträffade detta endast i undantagsfall, trots att reglerna föreskrev att arbetet skulle pågå i minst tio minuter. Med de företagna ändringarna kan vi vara nöjda med elitklassen. Återstår att få bättre kommentarer med bl. a. fullgoda anvisningar för bedömning av den öppna klassen. Då bör vi med tillförsikt kunna se tiden an med vår verksamhet.

Kommentar 2:

AV JOHNNY NIVA

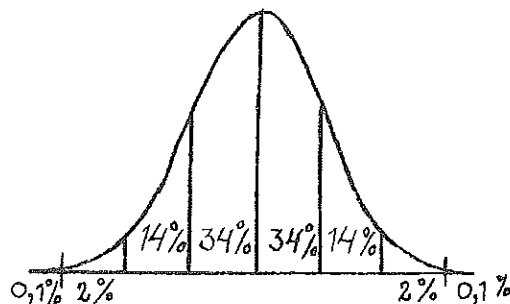
»Ett korrekt test ska diskriminera»

Höstens sammankomster vid jaktproven har i vanlig ordning gett upphov till diskussioner beträffande provreglerna. Ett återkommande debattämne. Inläggen har varit många och har huvudsakligen berört reglernas innehåll och tolkbarhet. Dock har provreglerna även andra aspekter, de metodologiska, eftersom reglerna är ett test eller mätinstrument. I denna artikel skall jag därför något behandla mätinstrumentet ur den synvinkeln.

SSF har en klart definierad målsättning. Därmed råder inga tvivel. För att uppnå denna målsättning, så krävs ett urvalsförfarande, som kan underlätta och vägleda avelsarbetet. SSF:s urvalsinstrument är provreglerna.

nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt

Ett korrekt test (urval) skall ha förmåga att diskriminera mellan de testade, d. v. s. att korrekt skilja mellan individerna i den avsedda variabeln. En normalfördelning skall uppstå när ett relativt stort antal individer provas. Denna kurva föreskriver, att de flesta testade skall hamna i närheten av ett medelvärde och att de övriga fördelas i kurvans bågge resterande delar. Följande figur visar detta:

Provresultat från en större population har aldrig utsatts för en statistisk prövning. Visserligen görs beräkningar i avkommebedömningar, men i dessa inbegripes även "icke startade" hundar. De kan dock inte utsättas för en renodlad prövning.

Resultaten från bl. a. höstens provomgångar antyder en sned fördelning i den bemärkelsen, att medelvärdet är förskjutet till vänster på kurvan. Detta förhållande indikerar två alternativ: a) vi har mindre goda jakthundar, b) provreglerna är ej nivåanpassade. Dessa alternativ är sammanflätade och utgör något av en kärnpunkt. Reglernas primära uppgift är, som tidigare nämnts, att diskriminera mellan hundarna. Uppenbart faller många hundar inom kategorin "dåliga", betydligt fler än förväntat. De "utmärkta" hundarna är ej många. Detta utfall är korrekt, ty enligt normalfördelningen kommer endast ca 7 % att överskrida 75 poäng i elitklass. Klart är, att reglerna fyller den differentierande uppgiften, trots att reglerna sannolikt ej är fullständigt nivåanpassade, vilket den sneda fördelningen visar.

VÄRDERINGAR

En värderingsfråga uppstår. Skall man acceptera det nuvarande urvalsförfarandet eller ska man modifiera reglerna så, att en förskjutning mot en normalare fördelning sker. Detta innebär, att en del av de "sämsta" blir "något bättre" o. s. v. Faktum är, att nuvarande instrument har förmåga att differentiera och att vi därmed måste acceptera en förhållandevis låg allmän standard. En modifiering skulle innebära, att den differentierande förmågan skulle avtaga. Avelsarbetet skulle bli lidande, ty råd och anvisningar skulle bli vanskliga att härleda ur ett svagt instrument utan större urvalsförmåga.

Strävan måste vara att förbättra standarden, men inte genom en modifiering av reglerna utan genom ett sunt avelsarbete. En hund är vad den begåvats med och skapats till. Objektivt sett kan detta inte förändras.

Tidigare har jag antytt, att den allmänna standarden är mindre tillfredsställande. Därmed kommer osökt frågan huruvida denna generalisering till raserna som helhet är hållbar, d. v. s. är "provhundarna" representativa. Detta är nog inte fallet, ty stickproven är behäftade med svagheter, som förminskar en relevant generalisering till populationerna. Den mest påfallande svagheten är, att "provhundarna" inte är slumpmässigt uttagna. Istället är det sekundära faktorer, som avgör stickprovets

nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt §§ nytt

sammansättning, d. v. s. hundägarnas behov, intressen och andra individuella egenskaper. Det ligger nära till hands att anta, att stickproven är selektiva i den bemärkelsen, att de bästa hundarna är representerade p. g. a. positiva förväntningar. Ifall den uppfattningen är sann, så har de skällande fågelhundarna en låg jaktstatus. Sannolikt medverkar en rad sekundära faktorer till stickprovets beskaffenhet och med olika grad av förknippning till de enskilda hundarnas egenskaper. Därmed är inte sagt, att stickproven är representativa i statistisk bemärkelse, men de ger en klar bild av de tävlande hundarna.

LIKA FÖRUTSÄTTNINGAR

De lika förutsättningarna är ur metodologisk synpunkt synnerligen viktiga av den anledningen, att absoluta poängtal utdelas och görs till föremål för jämförelser. Dessa faktorer, naturens makter, kan vi inte konstanthålla och därför är det än väsentligare att den mänskliga faktorn, domarstaben, kan hållas konstant. Den måste göra enhetliga och från subjektivitet kemiskt rena bedömningar. Sker inte detta, så är en jämförelse grundad på olikheter observatörer emellan helt förkastlig och otillförlitlig. Denna aspekt kan inte nog betonas.

Sammanfattningsvis kan sägas, att bruksprov och därtill hörande provregler är vanskliga att karllägga med tanke på metodologiska aspekter. Orsakerna är av administrativ och naturbunden karaktär. Mätinstrumentet har förmåga att skilja mellan de tävlande, men fördelningarna är påfallande sneda i negativ riktning. Modifiering av reglerna skulle inverka menligt på instrumentets förmåga att åtskilja. Stickproven kan inte sägas vara representativa för raserna och utgör enbart isolerade resultat för de enskilda provomgångarna. Domarstabens betydelse är viktig. Variationer observatörer emellan åstadkommer förskjutningar och därmed icke relevanta jämförelser.

Skallkungtävlingen 1973

»Ålder och erfarenhet går hand i hand«

AV JOHNNY NIVA

Den nya skallkungtävlingen har genomförts. SSF/Norra stod som arrangör och tävlingen ägde rum i Arvidsjaur. Erfarenheterna ur tävlingssynpunkt blev positiva. Där-
emot finns kritik mot en del praktiska arrangemang. Undermåliga kartor medförde svårigheter att välja lämplig färdväg inom respektive provområde, eftersom många, både domare och hundförare, saknade lokalkännedom. Vägvisare saknades och det åstadkom bl. a. att en del provgrupper hade bekymmer med att hitta ut till provmarkerna. Dyliga praktiska detaljer är ofta generella för bruksprov och måste också ur generell synpunkt åtgärdas. Dessutom skapar de onödig irritation och med tanke på skallkungtävlingen tidsförlust i en redan snäv tidsplan.

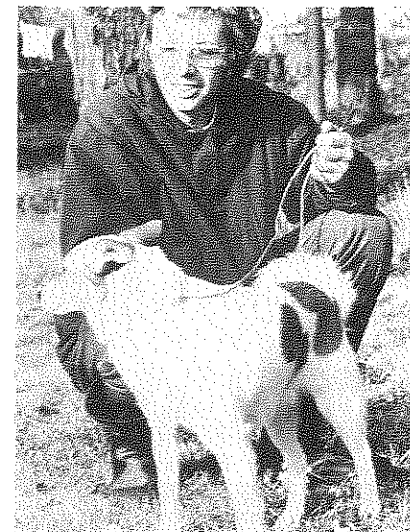
Några av deltagarna i Skallkungtävlingen samlade innan start utanför hotell Laponia, Arvidsjaur: fr. v. Anders Gustin, Gustav Rova, Tore Strandgård, Stig Lövström, Börje Meijer, Kjell Rosberg, Fredrik Olofsson, Arne Oskarsson och Anna-Lisa Olofsson.

Tävlingen blev en svag tillställning i resultathänseende. Fågeltillgången var inte den bästa och varierade avsevärt mellan de olika provområdena. Förklaringen ligger dock inte i det förhållandet. Snarare finns den att söka i relationen provobjekt-mätinstrument och den utvisar för detta tävlingstillfälle en tämligen homogen grupp av medelmåttiga hundar.

Titeln "Skallkung" erövrades detta år av Raija, ägare Kurt Öhlund, och den andra platsen belades av Kruunupään Tutka.

Ålder och erfarenhet går hand i hand.

Norrbottensspetsen Pilkki, här med ägaren Dick Pettersson, Öjebyn, knep en delad fjärdeplats i Skallkungtävlingen.

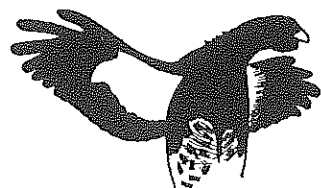

Resultat

Skallkung 1973	RAIJA	65—	poäng
	KRUNUUPÄÄN TUTKA	64—13	"
	UKKOS PENU	55—12	"
	TORNEDALENS NASTA	51—34	"
	BIFURKATIONENS PILKKI	51—37	"
	UKKOS KARO	47— 8	"
	POROVAARAN PAKU	43— 3	"
	STÅNSKALLETS TELLO	43— 9	"
	UKKOS RIPPE	40—36	"
	FINNSKALLETS TESSA	34—22	"
	KERO	33— 7	"
	KIRI	24—12	"
	FINNSKALLETS TOLA	6— 6	"

"De enskilda individerna i gruppen av hundar har bedömts, poängsatts och placerats. De har arbetat utifrån specifika, inneboende och under yttre förutsättningar. Till dessa senare hör även människan, den väsentligaste. I detta avseende är förutsättningarna alltid olika. Hennes mönster är komplext och en av trådarna löper till hunden, som skall tolka innehållet i trådslutet. Tolkningen och förståelsen är avhängig budskapets sändare på samma sätt som människor emellan. Ibland ställs både hunden och människan inför ogripbart innehåll och leder till omedelbar besvikelse, som sedan lagras i den tidigare foran av erfarenheter."

Hunden över gränsen

Tips till er som reser

AV EGON GRUBBSTROM

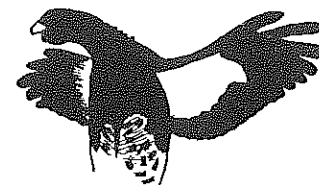
För många av oss som bor nära den finska gränsen, blir resan med hund aktuell någon gång. Som helhet kan man säga att gränspassagen för vår fyrbenta kompis är ganska okomplicerad, så länge det rör sig om Sverige, Norge och Finland. Det enda extra som egentligen behövs är djurägarförsäkringen, underskriven av gränsveterinär. Blankett kan erhållas på tullstationen, eller hos veterinären.

Om jag exempelvis tar över en hund som jag eventuellt skall köpa, men ännu inte är säker på om det blir affär, kan jag få betala depositionsavgift, som får gälla som säkerhet för den moms som kan bli aktuell vid köp.

Vid handel med hundar över gränsen, gäller att man har skyldighet att betala moms till svenska staten om man importerar en hund. Momsen beräknas på det pris man betalat, eller det värde som hunden kan anses ha i det land dit den införs. En hund som passerar gränsen måste också vara vaccinerad, och vaccinationen får ej vara utförd senare än tre veckor före gränspassagen. Detta gäller också små valpar. Ska en hund importeras till Finland måste importören ha licens från jordbruksdepartementet.

OBS! "Ordet är fritt". Tycker Du att något är bra eller dåligt och behöver debatteras, så vill redaktionen höra Din åsikt.

Resultat från höstens jaktprov

SSF Norra lokalklubben

ARVIDSJAUR 15—16 september (internationellt)

Av olika anledningar kom bara nio hundar till start, varför tvådagarsprovet kunde genomföras på en dag. Vädret var inte det trevligaste; mulet och disigt, nyfallen blötsnö; temperaturen nollgradig och någon vind. Av 46 konstaterade fåglar fann hundarna 26. Även ekorrskallens antal var 26.

Provledare: Egon Grubbström.

Öppen klass:

KERO, äg. A.-B. Lestander, Arvidsjaur 1:a pris.
FINNSKALLETS TOLA, äg. Anders Jusslin, Holmsund 1:a pris.
BIFURKATIONENS PILKKI (nobs), äg. Dick Pettersson, Öjebyn 1:a pris.
FINNSKALLETS SISU, äg. A.-L. och F. Olofsson, Storuman 1:a pris.
SIPI, äg. I. Bergström, Moskosel 2:a pris.
BILL, äg. Lars Lindh, Holmsund 0 pris.

Elitklass:

KRUUNUPÄÄN TUTKA, äg. Gustaf Rova, Boden 61 poäng — 2:a pris.
FINNSKALLETS TESSA, äg. A.-L. och F. Olofsson, Storuman 51 poäng — 3:e pris.
POROVAARAN PAKU, äg. Kjell Hedman, Lycksele 10 poäng — 0 pris.

GÄLLIVARE 22—23 september

Provet gynnades av vackert väder, 2—5 plusgrader och svag vind, som dock under andra provdagen ökade till besvärande blåst. Av totalt 65 konstaterade fåglar fann hundarna 28. 13 ekorrskall noterades.

Provledare: Staffan Forslund och Gustaf Rova.

Öppen klass (första dagen)

UKKOS PENU, äg. R. o. R. Salomons-son, Gällivare 1:a pris.
UKKOS NOPPE, äg. Johnny Niva, Gällivare 2:a pris.
UKKOS NEPPE, äg. K. Krekula, Tärendö 3:e pris.
AKES BONNIE (nobs), äg. B. Pettersson, Bondesbyn 3:e pris.
NÄBSENS PELLE (nobs), äg. G. Eriks-son, Sarrisvaara 0 pris.
CILLA (nobs), äg. Åke Andersson, Satter 0 pris.

Elitklass (första dagen)

KRUUNUPÄÄN TUTKA, äg. Gustaf Rova, Boden 66 poäng — 2:a pris.
KERO, äg. A.-B. Lestander, Arvidsjaur 56 poäng — 3:e pris.
TORNEDALENS NASTA, äg. Tore Strandgård, Kiruna — poäng — 0 pris.

Öppen klass (andra dagen)

UKKOS PERRO, äg. Hans Sjölund, Mårdudden 1:a pris.
UKKOS NOPPE, äg. Johnny Niva, Gällivare 0 pris.
UKKOS NEPPE, äg. K. Krekula, Tärendö 0 pris.
TJÄDERMARKENS PENI, äg. Georg Larsson, Hakasbyn 0 pris (avbrutet).

Elitklass (andra dagen)

TORNEDALENS NASTA, äg. Tore Strandgård, Kiruna 61 poäng — 2:a pris.
KERO, äg. A.-B. Lestander, Arvidsjaur 51 poäng — 3:e pris.
UKKOS PENU, äg. R. o. R. Samuelsson, Gällivare 31 poäng — 0 pris.

ARVIDSJAUER 6 oktober (Skallkugttävlingen)

Se annan plats i tidningen!

ARVIDSJAUER 7 oktober

Detta prov gynnades av klart väder med cirka sex minusgrader. Men temperaturen steg snabbt under förmiddagen. Åtta hundar kom till start. 32 fåglar konstaterades och hundarna fann elva. Sex ekorrar skälldes.

Provledare: Egon Grubbström.

Öppen klass

SIPPO, äg. Erik Lindgren, Arvidsjaur 1:a pris.
JÄCK, äg. Tage Lindström, Moskosel 1:a pris.
MONKY, äg. Kurt Öhlund, Tväråsel 2:a pris.
NALLE (nobs), äg. Åke Andersson, Satter 3:e pris.
SIPI, äg. Ingvar Bergström, Moskosel 0 pris.
FINNSKALLETS SEITA, äg. Kurt A. Persson, Vindelånaset 0 pris.

Elitklass

RAIJA, äg. Kurt Öhlund, Tväråsel 54 poäng — 3:e pris.
KERO, äg. A.-B. Lestander, Arvidsjaur 48 poäng — 3:e pris.

GÄLLIVARE 13—14 oktober

Sista provet för året gick i Gällivare. Första dagen i klart väder med varierande temperatur (2—10 grader) och svag vind. Provets andra dag inleddes med snöfall, nollgradigt och svag, sydlig vind. Totalt startade sexton hundar. De fann 31 fåglar av 69 konstaterade. Endast ett ekorrskall förekom enligt bedömningskorten.

Provledare: Åke Andersson och Egon Grubbström.

Öppen klass (första dagen)

METSÄMIEHEN SEPI (nobs), äg. Evald Oja, Lansjärv 2:a pris.
UKKOS TUULI, äg. R. o. R. Samuelsson, Gällivare 0 pris.
UKKOS NEPPE, äg. K. Krekula, Tärendö 0 pris.
UKKOS NOPPE, äg. Johnny Niva, Gällivare 0 pris (avbrutet).
TIPPA, äg. Egon Grubbström, Övertorneå 0 pris.

Elitklass (första dagen)

UKKOS PERRO, äg. Hans Sjölund, Mårdudden 0 poäng — 1:a pris.
FINNSKALLETS TESSA, äg. A.-L. och F. Olofsson, Storuman 74 poäng — 2:a pris.
UKKOS RIPPE, äg. Kjell Rosberg, Sorsele 63 poäng — 2:a pris.
UKKOS PENU, äg. R. o. R. Samuelsson, Gällivare 13 poäng — 0 pris.

Öppen klass (andra dagen)

SEPI (nobs), äg. Evald Oja, Lansjärv 1:a pris.
NALLE (nobs), äg. Åke Andersson, Satter 1:a pris.
UKKOS TUULI, äg. R. o. R. Samuelsson, Gällivare 3:e pris.
LADY (nobs), äg. S. Olausson, Gällivare 0 pris.

Elitklass (andra dagen)

UKKOS RIPPE, äg. Kjell Rosberg, Sorsele 62 poäng — 2:a pris.
UKKOS PENU, äg. R. o. R. Samuelsson, Gällivare 58 poäng — 3:e pris.
FINNSKALLETS TESSA, äg. A.-L. och F. Olofsson, Storuman 55 poäng — 3:e pris.

Bruksprovskommentar:

ERIK LINDGREN

SSF Mellersta lokalklubben

STORUMAN 8 september (internationellt)

Årets första internationella bruksprov gick av stapeln på Tärna allmännings marker. Vädret växlande, provmarkerna mycket trevliga och fågeltillgången bra. Men avslutningen till provet blev mycket dålig, vilket väl får skyllas på älgjakten. Endast fyra hundar deltog, fördelade på två i elit-, två i öppen klass.

Provledare: Kjell Hedman.

Öppen klass

BILL, äg. Lars Lindh, Holmsund 3:e pris.
RAJAKIRAKKA JERRY, äg. Sören Nilsson, Töre 0 pris.

Elitklass

KIRI, äg. Bertil Vedbring, Storuman 57 poäng — 3:e pris.
UKKOS RIPPE, äg. Kjell Rosberg, Sorsele 58 poäng — 3:e pris.

STORUMAN 22 september

Provet hölls på marker huvudsakligen belägna norr om Storuman och gynnades av bra väder. Samtliga sex startande hundar var elitklasshundar, varav fem gick till pris. 23 fåglar konstaterades, blandat orre och tjäder, varför fågeltillgången får betecknas som god. Fåglarnas, i många fall, skygga beteende får tillskrivas rådande lövfällning. Terrängens beskaffenhet på en del provområden var delvis till hinder för hundarna vid förföljandet av fågel. Som helhet får resultaten anses goda.

Provledare: Stig Lövström.

Elitklass

STÄNSKALLETS TELLO, äg. Arne Oskarsson, Slussfors 64 poäng — 2:a pris.
KIRI, äg. Bertil Vedbring, Storuman 60 poäng — 2:a pris.
UKKOS RIPPE, äg. Kjell Rosberg, Sorsele 59 poäng — 3:e pris.

POROVAARAN PAKU, äg. Kjell Hedman, Lycksele 6 poäng — 3:e pris.
UKKOS KARO, äg. Assar Grahns, Obbola 48 poäng — 3:e pris.
FINNSKALLETS TOLA, äg. Anders Jusslin, Holmsund 40 poäng — 0 pris.

LYCKSELE 29—30 september (internationellt)

Till Lyckseleproven hade 13 hundar anmälts, alla finska spets. Under lördagen försvårades förutsättningarna för de tävlande genom ihållande regn, medan söndagens provomgång kunde genomföras under bästa tänkbara förutsättningar. Fågeltillgången var god med genomsnitt fyra fåglar per hund, endast en hund kunde ej hitta fågel på provområdet. Bästa resultat uppnåddes av Kiri (79 poäng) som därmed tilldelades certifikat.

Provledare: Kjell Hedman.

Öppen klass

FINNSKALLETS SEITA, äg. Kurt-Allan Persson, Vindelånsåset 0 pris.
MONKY, äg. Kurt Öhlund, Tväråsel 0 pris.
BILL, äg. Lars Lindh, Holmsund 0 pris.
POMO, äg. Eskil Jacobsson, Umeå 0 pris.

Elitklass

KIRI, äg. Bertil Vedbring, Storuman 79 poäng — 1:a pris (cacit).
RAIJA, äg. Kurt Öhlund, Tväråsel 67 poäng — 2:a pris.

VÄNNÄS 20—21 oktober

"Finalen" för jaktprov med skällande fågelhundar i Västerbotten hölls med god avslutning. Största intresset tilldrog sig naturligtvis ende deltagande norrbottensspetsen. På lördagen startade sju hundar — på söndagen tre. Båda dagarna rådde gynnsamma väderleksförhållanden och fågeltillgången var mycket god. Markerna var bra men på vissa områden rådde skarsnö med påföljande svårigheter vid gång på ståndskallen. Snödjupet var dock inte till hinder för hundarna.

Provledare: Stig Lövström.

Öppen klass (första dagen)

BILL, äg. Lars Lindh, Holmsund 1:a pris.
JOE, äg. Martin Östensson, Umeå 1:a pris.
FINNSKALLETS SEITA, äg. Kurt-Allan Persson, Vindelånsåset 1:a pris.

Elitklass (första dagen)

UKKOS RIPPE, äg. Kjell Rosberg, Sorsele 6 poäng — 1:a pris.
FINNSKALLETS TOLA, äg. Anders Jusslin, Holmsund 67 poäng — 2:a pris.
NALLE (nobs), äg. Åke Andersson, Satter 47 poäng — 3:e pris.
UKKOS KARO, äg. Assar Grahn, Obbola 37 poäng — 0 pris.

STÅNSKALLETS TELLO, äg. Arne Oskarsson, Slussfors 67 poäng — 2:a pris.
UKKOS RIPPE, äg. Kjell Rosberg, Sorsele 61 poäng — 2:a pris.
FINNSKALLETS TOLA, äg. Anders Jusslin, Holmsund 47 poäng — 3:e pris.
UKKOS KARO, äg. Assar Grahn, Obbola 44 poäng — 0 pris.
FINNSKALLETS TESSA, äg. A.L. och F. Olofsson, Storuman 37 poäng — 3:e pris.
RAIVION RETU, äg. Gösta Rova, Boden 17 poäng — 0 pris.
FINNSKALLETS SISU, äg. A.-L. och F. Olofsson, Storuman 10 poäng — 0 pris.

Öppen klass (andra dagen)

BELLA, äg. Lenni Koivukangas, Umeå 43 poäng — 0 pris.

Elitklass (andra dagen)

BILL, äg. Lars Lindh, Holmsund 43 poäng — 0 pris.
NALLE (nobs), äg. Åke Andersson, Satter 33 poäng — 0 pris.

Bruksprovskommentarer:

LARS LINDH (Storuman 8 sept).
STIG LÖVSTRÖM (Storuman 22 sept. och Vännäs 20—21 okt).
KJELL HEDMAN (Lycksele 29—30 september).

SSF Södra lokalklubben

HÄLLEFORS 22—23 september

Proven i Hällefors hade ett mycket lågt deltagarantal. Endast en hund vardera dagen, vilket är tråkigt, då dessa prov ägde rum i god tid före lövfällningen och markerna håller både orre och tjäder i tillräcklig mängd. De båda deltagarna fick full lön för sina arbeten. Den unga finnspetstiken Røjbackens Sirpa skälde ihop 0+56 momentsarbeten och den äldre norrbottensspetsen Tjibas Micke 0+38 momentsarbeten, vilket gav båda 1:a pris i öppen klass med mycket god marginal.

Provledare: O. Berglund.

Öppen klass

RÖJBACKENS SIRPA, äg. K.-G. Ekroos, Skinnskatteberg 1:a pris.

TJIBAS MICKE (nobs), äg. N. Jonsson, Sysseleback 1:a pris.

NOPPIKOSKI 29—30 september (internationellt)

Detta prov är det svåraste i Södras regi. Dels är markerna kuperade och dels är det höjdlägesmark, så att lövfällningen är i full gång under denna tidpunkt. Så är fallet varje år, men nu var det dessutom blötsnö på lördagen och skare på söndagen — hundarna hade verkligen oddsen emot sig. Provet var regionsmästerskap för Södra enligt samma regler som nu gäller för skallkungtävlingen och de fyra bästa hundarna skulle få delta vid skallkungfinalen i Arvidsjaur. Motivet till att styrelsen valt detta prov för ändamålet är att förhållandena i Noppikoski är mest lika de som kunde väntas vid finaltävlingarna.

Resultatet blev mycket blandat. Bäst lyckades finnspetstiken i öppna klassen, Storgolas Ejla, med två klara ståndskall. Norrbottensspetsen Bifurkationens Bonzo klarade även han en etta dock med minsta möjliga marginal. Ingen hund i elitklass gick till final.

Provledare: S. Forsslund.

Öppen klass (första dagen)

STORJOLAS EJLA, äg. B. Häggkvist, Enånger 1:a pris.
STORJOLAS EKO, äg. U. Kappla, Malung 3:e pris.
RÖJBACKENS NOPPE, äg. R. Nordlander, Svege 0 pris.

Elitklass (första dagen)

TJIBAS MICKE (nobs), äg. N. Jonsson, Sysseleback 41 poäng — 0 pris.

Öppen klass (andra dagen)

BIFURKATIONENS BONZO (nobs), äg. G. Carlberg, Rättvik 1:a pris.
RÖJBACKENS NOPPE, äg. R. Nordlander, Svege 2:a pris.

Elitklass (andra dagen)

TJIBAS MICKE (nobs), äg. N. Jonsson, Sysseleback 40 poäng — 0 pris.
FENNO ÄRKE, äg. F. Mattson, Älvdalen 30 poäng — 0 pris.

SYSSLEBÄCK 3—4 november

Ett kvalitativt bra prov under goda yttre betingelser. Røjbackens Netta erövrade sitt dubbelchampionat efter en framgångsrik säsong. Sirpa tog en 1:a med minsta möjliga marginal. Røjbackens Noppe, som tillhör Mellersta lokalklubben, avslutade säsongen med en 1:a i ökl och en 2:a i ekl. En hel del talar för att den hunden kanske kommer att förstärka mellersta lokalklubbens redan tidigare goda elitgarde.

Provledare: O. Berglund.

Öppen kass (första dagen)

RÖJBACKENS NOPPE, äg. R. Nordlander, Sveg 1:a pris.

Elitklass (första dagen)

TJIBAS MICK (nobs), äg. N. Jonsson, Sysslebäck 69 poäng — 2 pris.

Elitklass (andra dagen)

RÖJBACKENS NETTA, äg. K.-G. Ekroos, Skinnskatteberg 78 poäng — 1:a pris.

RÖJBACKENS SIRPA, äg. K.-G. Ekroos, Skinnskatteberg 76 poäng — 1:a pris.

RÖJBACKENS NOPPE, äg. R. Nordlander, Sveg 63 poäng — 2:a pris.

GUSUM 24—25 november (fasanprov)

Öppen klass

AV BJERKEFALL NEITA (nobs), äg. S. Onnerfeldt, Norrköping 1:a pris.

AV BJERKEFALL BASSE (nobs), äg. Lundberg, Telarne 0 pris.

REGIONSMÄSTERSKAPET 1973

1. STORJOLAS EJLA, äg. B. Häggkvist, Enånger 65 poäng.

2. BIFURKATIONENS BONZO (nobs), äg. G. Carlberg, Rättvik 65 poäng.

3. STORJOLAS EKO, äg. U. Kappla, Malung 45 poäng.

4. TJIBAS MIKKE (nobs), äg. N. Jonsson, Sysslebäck 41 poäng.

5. FENNO ÄRKE, äg. F. Mattson, Älvdalen 30 poäng.

Bruksprovskommentar:

STAFFAN FORSSLUND

RESULTAT FRÅN FINLAND

8.9 Sodankylä

Tornedalens Nasta, 1:a ekl, äg. T. Strandgård.

15.9 Ranua

Tornedalens Nasta, 1:a ekl, äg. T. Strandgård.

30.9 Pello

Ukkos Penu 2:a ekl, äg. R. o. R. Samuelsson.

24.11 Savitaipale

Ekl

Manu, 72 poäng, äg. S. Nyby.

Kruunupään Tutka, 56 poäng, äg. G. Roa.

Ukkos Penu, 81 poäng, äg. R. o. R. Samuelsson.

Ökl

Ukkos Pää, 59 poäng, äg. I. Granström.

Metsämiehen Sipä, avbrutet, äg. E. Lindgren.